Oğlan ve Papağan Balığı

Çınar BİBER

Oğlan ve Papağan Balığı

Çınar BİBER

Kai, okyanusun bir avuç elmas gibi parıldadığı küçük bir adada yaşıyordu. Her sabah turkuaz renkli deniz koruyucu üstünü ve sarı deniz şortunu giyerdi. Mavi gözlüğünü ve kırmızı şnorkelini kapıp kıyıya koşardı. Resif, onun bütün dünyadaki en sevdiği yerdi. Dalgaların altında balıkların hızla kayıp dönmesini izlemeyi çok severdi.

Kai'nin en iyi arkadaşı resifin kendisiydi. Kıvrımlı mercan tünellerini ve denizatlarının saklandığı kumlu bölgeleri bilirdi. Minik yengeçlerin başlarını uzattığı dalgalı yosunları bilirdi. Gözleri gülümsemekten kırışan balıkçı Sol Amcası sık sık, "Resif kalabalık bir mahalle, Kai. Herkesin bir işi var," derdi. Kai kendi işinin ne olabileceğini merak ederdi.

Güneşli bir sabah Kai ılık suya girip sessizce yüzdü. Gümüş balıklar küçük aynalar gibi yanından hızla geçti. Çizgili bir lapina bir kayayı kemirdi. Sonra gözüne parlak bir şey takıldı. Turkuaz ve pembe pamuk şeker renginde, minik turuncu bir havuca benzeyen gagası olan bir balıktı. Kai hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Renkli balık doğruca Kai'ye doğru yüzdü ve yelpaze biçimindeki kuyruğunu salladı. Yuvarlak mor gözü ona bakıp kırpıldı. "Merhaba!" der gibiydi. Kai şnorkelinin içinden şaşkınlıkla nefes aldı. Başını sudan çıkarıp kıyıya seslendi: "Sol Amca! Çabuk gel! Gökkuşağı balığı var!" Sol Amca gülümseyerek suya girdi. "O bir papağan balığı," dedi. "Adı İnci."

Kai İnci'yi izlemek için yeniden daldı. İnci bir mercan parçasına yüzdü ve üzerinde büyüyen yeşil tüylü şeyleri kemirmeye başladı. Gagası çıt çıt çıt diye ses çıkarıyordu. Kai hayretle izledi. İnci ona dönüp dedi: "Bu yeşil şey yosun. Mercanın üzerinde büyüyüp onu hasta ediyor. Ben bütün gün onları yerim. Birinin ortalığı düzenli tutması gerek!"

Kai su yüzüne çıktı, gözleri kocaman açılmıştı. "Sol Amca! İnci mercanın üzerindeki yosunları yiyor!" Sol Amca yavaşça başını salladı. "Evet, yiyor. Papağan balıkları küçük resif temizlikçileri gibidir. Yosunları kazıyıp temizlerler ki mercan nefes alıp güçlü büyüyebilsin. Onlar olmasa bütün resif yeşil tüylerle kaplanırdı." Kai İnci'ye baktı. O sadece güzel değildi. O önemliydi!

İnci daha da yaklaşıp biraz mercan kemirdi. Sonra şaşırtıcı bir şey oldu. Çiğnedi çiğnedi ve deniz tabanına doğru süzülen küçük bir beyaz kum bulutu çıktı. Kai'nin ağzı açık kaldı. "Sen az önce... kum mu yaptın?" diye sordu. İnci mutlu mutlu yüzgeçlerini salladı. "Evet, yaptım! Gördüğün her beyaz kumsal tanesi? Onların çoğunu papağan balıkları yaptı!"

Kai kıyıya koştu ve kıvırcık siyah saçlarındaki suyu silkti. Marina'yı kumdan kale yaparken buldu; mor güneş şapkası gözlerine gölge veriyordu. "Marina! Marina! Bil bakalım ne oldu?" diye bağırdı. Marina ellerini beline koydu. "Ne?" dedi kaşını kaldırarak. "Üstünde oturduğun kum var ya? Onu bir balık yaptı!" Marina ona sanki ikinci bir burnu çıkmış gibi baktı.

"Bu imkânsız," dedi Marina, ela gözlerini kısarak. "Balıklar kum yapmaz." Kai onun elini tuttu. "Gel kendin gör!" Birlikte suya girdiler. İnci hâlâ oradaydı; kemiriyor ve küçük beyaz kum bulutları çıkarıyordu. Marina Kai'nin gözlüğünden izledi. Gamzeli gülümsemesi giderek genişledi. "Haklıymışsın!" diye ciyakladı. "Gerçekten kum yapıyor!"

Kumun üzerinde Kai bir çubukla resim çizdi. Marina'ya İnci'nin mercandaki yosunları nasıl kazıyıp onu temiz ve sağlıklı tuttuğunu gösterdi. Minik balıkların kemirdiğini ve mercanın parladığını çizdi. "Yani resifi temiz tutarsak," dedi Kai, "İnci ve bütün arkadaşları mutlu ve güvende kalır." Marina yavaşça başını salladı. "Bu küçük bir balık için büyük bir iş." "Bir sürü balık için!" dedi Kai.

Akşam yemeğinde Kai bütün ailesine İnci'yi anlattı. Küçük kardeşi sordu: "Bütün balıkların işi var mı?" Kai derin derin düşündü. "Sol Amca resifin kalabalık bir mahalle olduğunu söylüyor," dedi. "Her balık bir şekilde yardım ediyor." Sol Amca kırışık gülümsemesini gösterdi. "Tam doğru, Kai. Papağan balıkları mercanı temizler. Başka balıklar da yosun yer. Deniz kestaneleri yardım eder. Bütün resif birlikte çalışır."

Ertesi gün Kai ve Marina büyük bir afiş yaptılar. Kai turuncu gagalı ve parıldayan pullu bir papağan balığı çizdi. Marina en düzgün yazısıyla yazdı: "PAPAĞAN BALIKLARI RESİF YARDIMCILARIDIR! Mercanı temizler ve kum yaparlar!" Afişi herkes görsün diye kumsal yolunun yakınına astılar. İnsanlar durup okudu ve sorular sordu. Kai her birine cevap verdi; çilli burnu gururla parlıyordu.

Marina arkadaşlarını topladı ve "Biz de resif yardımcısı olalım!" dedi. Herkes kabul etti. Kumsaldaki çöpleri topladılar. Mercana basmamaya dikkat ettiler. Ziyaretçilere bakmalarını ama dokunmamalarını söylediler. Kai içten içe sıcacık ve gururlu hissetti. "Her balığın bir işi var," dedi, "ve artık her çocuğun da var!" Marina güldü ve şapkasını yeniden taktı. "Sonsuza kadar resif yardımcıları!"

O akşam Kai iskelede oturup gün batımının suyu tıpkı İnci gibi pembe ve turuncuya boyamasını izledi. Sol Amca yanına oturdu. "Biliyor musun Kai," dedi, "okyanusun sağlıklı kalması için birçok farklı balığa ihtiyacı var. Her biri önemli. Tıpkı hepimiz gibi." Kai başını salladı. "Hepsi hakkında öğrenmeye devam etmek istiyorum," dedi. "Ve herkese nasıl yardım edileceğini anlatmaya devam etmek istiyorum."

Ertesi sabah Kai bir kez daha suya girdi. İnci süzülerek yanına geldi; turkuaz ve pembe pulları güneş ışığını yakalıyordu. Kai gözlüğünün ardından ona el salladı. "Teşekkürler İnci," dedi. "Evine çok iyi bakacağım." İnci yelpaze biçimindeki kuyruğunu salladı ve küçük bir kum bulutu çıkardı. Kai güldü. Tıpkı onun gibi her zaman bir resif yardımcısı olacağına söz verdi.

Artık Kai resifteki her balığın özel bir işi olduğunu biliyor. Papağan balığı mercanı temizler ve kum yapar. Başka balıklar da yardım eder ve birlikte okyanusu sağlıklı ve güçlü tutarlar. Kai hâlâ her sabah şnorkelle dalıyor ve turkuazla pembenin parlak bir pırıltısını gördüğünde gülümsüyor. Bir resif yardımcısı olmaktan gurur duyuyor ve her zaman öyle olacağını biliyor.